

يكشنبه 08 آذر 1405 - 05:54

كشف "تنگه ماژلان" در جنوبي ترين نقطه از امريكاي جنوبي توسط ماژلان (1520م)

487 سال پيش ، روز 6 سپتامبر سال 1522 ميلادي ، هنگام غروب آفتاب ، يك كشتي كوچك بادباني در وضعيت...

487 سال پيش ، روز 6 سپتامبر سال 1522 ميلادي ، هنگام غروب آفتاب ، يك كشتي كوچك بادباني در وضعيت فلاكت باري وارد بندر سان لوكار در آندلس اسپانيا مي شود. نام اين كشتي «ويكتوريا» به مفهوم پيروزي است ، نامي كه شايسته اين كشتي است. در اين كشتي 18 نفر مرد تحت فرماندهي يك محكوم سابق ، سباستين دل كانو اهل ايالت ياسك قرار دارند. اين كشتي و ملوانان آن ، بازمانده 5 فروند كشتي بادباني و 265 ملوان بودند كه 3 سال پيش از اين تاريخ در روز 19 سپتامبر سال 1519 تحت فرماندهي «فرديناند دو ماژلان» خاك اسپانيا را در جهت غرب ترك كرده بودند. «فرناندو ماگلهائس» مشهور به «فرديناند دو ماژلان» 40 سال پيش از اين تاريخ در پرتغال متولد شده بود. او در جريان جنگ در هند و سپس مراكش از ناحيه پا مجروح شد و تا آخر عمر مي لنگيد. ماژلان در يكي از سفرهايش به اقيانوس هند ، در مسيري كه قبلا واسكودوگاما و آلبو كرك پيموده بودند ، يك برده مالزيايي را با خود به همراه مي آورد كه او را انريكو مي نامد. انريكو در آخرين سفر ماژلان بيش از همه در هنگام بروز خطرات براي او مفيد بود. اين برده به دليل فداكاري هايش اين شايستگي را مي يابد تا نامش به عنوان نخستين انساني كه دور دنيا را پيمود ، در تاريخ جاودان شود. ماژلان تصميم مي گيرد روياي تحقق نيافته كريستف كلمب براي دور زدن قاره آمريكا و رسيدن به آسيا از سوي غرب را واقعيت ببخشد. اما مانوئل ، پادشاه پرتغال پيشنهاد او را رد مي كند. ماژلان به اسپانيا مي رود و با دختر يكي از بزرگان شهر سوييا ازدواج مي كند. روابط جديد او در اسپانيا ، به ماژلان اين امكان را مي دهد تا اندك اندك اعتماد پادشاه اسپانيا را جلب كند. سرانجام ، شارل كن پادشاه جوان اسپانيا امكانات لازم براي نخستين سفر به دور دنيا را در اختيار ماژلان قرار مي دهد. ناوگان ماژلان شامل كشتي فرماندهي ترينيداد ، كشتي سان آنتونيو ، كشتي ويكتوريا ، كشتي كنسپسيون و كشتي سانتياگو با 265 ملوان از هر قوم و تباري راه اقيانوس اطلس را در جهت غرب در پيش مي گيرد. ناوگان ماژلان طول قاره آمريكا را در جهت جنوب مي پيمايد اما با طولاني شدن مدت سفر ، بي صبري ملوانان افزايش مي يابد و سرانجام به شورشي منتهي مي شود كه ماژلان با خشونت آن را سركوب مي كند. چند روز بعد كشتي سانتياگو هنگام اكتشاف ساحل غرق مي شود. در روز 21 اكتبر سال 1520 ميلادي ، ناوگان به يك تنگه اسرارآميز مي رسد. دو قايق براي شناسايي اعزام مي شوند ، آنها در بازگشت تاييد مي كنند كه احتمالا اين همان مسيري است كه بايد به سوي غرب پيمود. اين موفقيت كينه استوائو گومز ناخداي كشتي سان آنتونيو را مي انگيزد زيرا او قبلا همين پيشنهاد را به شارل كن پادشاه اسپانيا داده بود. بنابراين ، گومز شورش تازه اي به راه مي اندازد و با كشتي سان آنتونيو و ملوانانش به اسپانيا بازمي گردد اما در بازگشت وي و ملوانانش به دستور پادشاه زنداني مي شوند. باقيمانده ناوگان تنگه را مي پيمايد كه از آن پس به نام تنگه ماژلان ناميده مي شود. در روز 28 نوامبر سال 1520 ميلادي سرانجام ناوگان ماژلان به اقيانوس جديدي وارد مي شود. در آن روز ، به طور استثنايي آب هاي اقيانوس آرام و بدون موج بودند بنابراين ماژلان آن را اقيانوس كبير پاسيفيك (آرام) نامگذاري مي كند. بيش از 3 ماه طول مي كشد تا ناوگان ماژلان در روز 6 مارس سال 1521 ميلادي به سواحل مجمع الجزاير ماريان برسد. در جريان اين مدت ، به دليل سوءتغذيه ، بيماري اسكوربوت در ميان ملوانان كشتار مي كند و 20 ملوان جان خود را از دست مي دهند. پس از پر كردن انبارها از آب تازه و غذا بار ديگر ناوگان ماژلان به حركت خود ادامه داده و به جزيره سبو در مجمع الجزاير فيليپين مي رسد. ماژلان از سوي پادشاه اين جزيره مورد استقبال قرار مي گيرد اما اندكي بعد ، ماژلان مرتكب بي احتياطي مي شود و براي جلب رضايت دوست تازه خود به جنگ پادشاه جزيره مجاور ماكتان مي رود كه دشمن پادشاه سبو بود. در اين جنگ ماژلان هدف يك تير زهرآلود قرار مي گيرد و در روز 27 آوريل سال 1521 ميلادي به همراه 8 نفر از ملوانانش در جزيره ماكتان كشته مي شود. خوائو كاروالهو و دوارته باريوزا فرماندهان جديد به زودي بي كفايتي خود را نشان مي دهند. آنها كشتي كنسپسيون كه در شرايط بدي قرار داشت را مي سوزانند و ناوگان محدود به 2 كشتي ترينيداد و ويكتوريا مي شود. سرانجام اين دو كشتي به سواحل جزاير ملوك مي رسند كه از مدتها قبل پرتغالي ها در آنجا حضور داشتند.ملوانان مدتي را در جزاير ملوك استراحت كرده و بار ديگر راه خود را در پيش مي گيرند. در اين ميان كشتي ترينيداد نيز غرق مي شود و سباستيان دل كانو فرماندهي كشتي ويكتوريا را به عهده مي گيرد. كشتي ويكتوريا اقيانوس هند را پشت سر مي گذارد و پس از پيمودن سواحل آفريقا راه اروپا را در پيش مي گيرد. سرانجام در روز 6 سپتامبر سال 1522 ميلادي كشتي ويكتوريا به سواحل اسپانيا مي رسد.سباستيانو دل كانو از سوي شارل كن لقب اصيلزادگي دريافت مي كند. به اين ترتيب ، در روز 6 سپتامبر سال 1522 ميلادي با ورود كشتي ويكتوريا به بندر سان لوكار آندلس سفر دور دنياي ماژلان بدون وجود خود او پايان مي گيرد. با انجام اين سفر ، 30 سال بعد از كشف آمريكا توسط كريستف كلمب سرانجام اروپايي ها متقاعد مي شوند كه زمين گرد بوده و به مراتب بزرگتر از تصورات آنها است. همچنين ، ثابت مي شود كه آمريكا يك قاره جداگانه است و دستيابي به شرق دور از مسير غرب يك واقعيت است.